

Препоручујемо нашем министру војеном да овај закон обнародује и о извршењу се његовом стара, властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се поковају.

20. Октобра 1872.

у Крагујевцу.

(М. П.) М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

*Видео и ставио државни печат
чувар државног печата*

министар правде,

С. Вељковић с. р.

*Председник министарског савета,
министар војени
генерал,*

М. П. Влазнавац с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

По милости Божјој и вољи народа

КЊАЗ СРПСКИ.

Проглашавамо и објављујемо свима и свакоме да је народна скупштина решила и да смо ми потврдили и потврђујемо:

„Овлашћује се министар финансије да може „Првој Српској Банци“ поред повластица дати јој законом од 6. Јуна 1869. год. (збор. XXII. стр. 40.) дати још и ове повластице:

1. Прва српска банка може давати зајмове на непокретна добра у Србији, и то на одплату као што се чине зајмови из касе управе фондова.

За ову грану послова својих „Прва српска банка“ установиће нарочито одељење.

2. „Прва српска банка“ може на основу придобивених исправа за зајмове у 1. тачци назначених, издавати заложна писма, и то највише колико износи вредност поменутих исправа. Но посао овог рада неће моћи прометнути више од двадесет пута онолико, колико износи њена уплаћена главница.

3. Банка може предузимати јавне и приватне зајмове или за такве посредовати и на ту цел издавати признанице, обвезнице или лозове; у подобним предузећима може с другим учествовати, самостално индустријска друштва

и предузећа стварати и у тој цели акције и пријоритете издавати.

4. Исплату заложних писама и обвезница моћи ће банка извршавати не само плаћањем на одређене рокове, но и на начин, којим се извлаче лозе, које могу бити и са добитцима, што ће се ближе определити штатутима, који ће се министру финансије поднети на одобрење.

5. Да би могла одговорити пропису тачке прве, банка има право у напред издати заложних писама и обвезница за вредност до један милион франака, но у том случају мора за сигурност депонирати равну вредност у новцу или другим хартијама од вредности.

6. Заложна писма банкина и њене, на основу зајма издате обвезнице, могу се употребити на приплодно улагање капитала општинских, дружинских, заветних завода, под јавним надзорима стојећих, купиларних и депозитних, као и на све родове кауција, сљедователно и на кауције које се држави дају.

7. Заложна писма и предпоменуте обвезнице прве српске банке, могу се на берзи продавати и залагати и њихов се течај сме бележити у берзаном листу.

8. Ако банкин дужник или притјажоц заложеног јој имања непокретног падне под стецште, онда је банка овлашћена да може одмах чим јој се тражбина судски пречисти, без обзира на свако даље стецшно поступање зах-

тевати извршење наплате, ма то било и јавном продајом заложеног јој имања.

9. По свршеном сваком извршењу, било редовним или стецшним путем, извршујућа власт дужна је, да од примљених новаца за продато имање одмах и непосредно изда банци све подпуно, што јој на име главнине, камате и одплате припада, као што то чини и према управи фондова, и то како у случају кад би било више интабулираних поверитеља, тако и кад банка не би била на првом месту интабулирана.

Разуме се по себи, да ће банка надлежној власти повратити одмах, ако је што више примила, но што јој по пречишћеном распореду припада, и то са интересом 5 $\frac{1}{2}$ %.

10. Ако се банка не би могла продајом заложеног јој имања подпуно намирити, онда она према §. 108. стец. пост. има право да таку продају задржи, па да имање узме под своју управу, с њиме преко стараоца рукује и доходе од истог прибира, док се овима подпуно не измири или нову продају истог не затражи. Лице за стараоца определиће банка по одобрењу власти.

Но ако би дужник чије је имање дошло овим путем под банчино старатељство, дошао до новаца те био у стању измирити цео дуг, за који је његово имање заложено било: онда ће банка бити дужна њему његово имање повратити.

11. Уништење акција, заложних писама, и осталих банчаних исправа, за сада има бити

по прописима постојећим о уништењу меница, а на случај, да се издаду државне артије, онда по прописима, који ће вредити за уништење тих државних артија.

12. На заложна писма банчина и њене обвезнице, односно купоне, неће се моћи ни под којим именом ни сада ни у будуће никакав порез ударати.

13. Право, које је првој српској банци дано првим чланком закона од 6. Јуна 1869. год. продужава се за још пет година, рачунајући то од 3. Јуна 1874. до 3. Јуна 1879. године, за које време не ће се ни једном акцијском друштву допустити, да у Србији установи новчани завод, који би се занимао пословима банчиним, нарочито, са давањем зајмова на непокретна добра и издавањем заложних писама.

Препоручујемо нашим министрима: Финансије, правде и унутрашњих дела, да овај закон обнародују и о извршењу се његовом старају; властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

24. Октобра 1872. године

у Крагујевцу.

(М. П.)

М. М. ОБРЕНОВИЋ с р.

Видно и ставно државни печат
чувар државног печата
Министар правде,
С. Вељковић с. р.

Министар финансије
Пав. Јовановић.
Министар унутр. дела,
С. Вељковић.
Министар унутр. дела,
Марко А. Лазаревић.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости Божијој и вољи народа

КЊАЗ СРПСКИ.

Проглашавамо и објављујемо свима и свакоме, да је НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА, и да смо ми ПОТВЕРДИЛИ и ПОТВРЂУЈЕМО:

„Министар унутрашњих дела овлашћује се, да у поштанској конвенцији, заљученој 2. Децембра 1868 године између Србије с једне и Аустро-угарске државе с друге стране, може извршити следеће измене:

1-во, да се за печатане ствари и мустре еспапа основне тежине (јединица тежине) повиси од 40 грама на 50 (од 12½ драма на 15)

2-го, да се за искључно печатане ствари повиси највиша (максимална) тежина од 250 на 500 грама;

3-ће, да се таксалне јединице, које су овом конвенцијом утврђене, за печатане ствари рачунају на сваки 50 грама (15 драма) само до 250 грама; а за сва печатана пошиљања, прелазећа тежину од 250 па закључно до 500 грама, да се определи округла такса од 75 пара чаршиски (15 крајцара)